

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. Кюстендил, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Чавдар Андр. Тодоров

при участието на секретаря Зоя Й. Чамова-Равенска
като разгледа докладваното от Чавдар Андр. Тодоров Гражданско дело № 20211520102211 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ИВ. СТ. Ш., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Цар Освободител“ 235, вх.А, ет.7, ап.20 против СТ. ЕМ. В., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Гороцветна“, бл.50, вх.Б, ет.4, ап.16 и ИВ. ЕМ. В., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Гороцветна“, бл.50, вх.Б, ет.4, ап.16.

Твърди се по исковата молба, че страните по делото са наследници на Е. В. Ш., като ищецът е негова съпруга, а ответниците деца от първия му брак.Приживе посочения наследодател сключил договор за потребителски кредит с ОББ АД за сумата от 10 000 лв.Към момента на неговата смърт останали дължима сума в размер на 6 573 лв.

Ищецът в производството, предсрочно погасила неизплатената част от кредита в размер на 6 573 лв.

Твърди се, че доколкото ответниците са наследници на починалия и притежават права от наследството му в размер на по 1/8 ид.част, то същите следва да отговарят и за задълженията в наследството съобразно притежаваните от тях права.В този смисъл се претендира всеки от

ответниците да заплати на ищеца сума в размер на по 822 лв., представляваща 1/8 част от размера на изплатения от нея кредит.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран отговор от страна на ответника, в който са оспорени предявените иски.Формирани са възражения, касаещи разпоредбите за поръчителството по чл.127 и чл.125 ЗЗД.

По делото са представени и приети като доказателства: удостоверение за наследници на починалия Е. В. Ш., удостоверение, издадено от ОББ АД, копие от договор за потребителски кредит копие от застрахователен сертификат към застрахователен договор за групов застраховка „Живот“ за получатели на потребителски кредит „Златна възраст“, удостоверение, издадено от ОББ АД, уведомително писмо от ДЗИ-Общо застраховане, справка за извършване плащания по кредита.

От описаните доказателства по делото се установи следната фактическа обстановка:

Ищецът и ответниците са наследници по закон на починалия Е. В. Ш..Приживе наследодателят изтеглил потребителски кредит в размер на 10000 лв. от ОББ АД.Съпругата ИВ. СТ. Ш. е сключила договор, по който е посочена като съдлъжник, при условията на чл.121 ЗЗД, като е поела задължение да отговаря солидарно със съпруга си за изпълнение на поетото от него задължение.

Е. В. Ш. е починал на 02.02.2021г., като е оставил наследници по закон съпруга-И.Ш., син-И.В., дъщеря-СТ. ЕМ. В. и дъщеря-С. Е. В..На 20.10.2021г. И.Ш. е погасила изцяло и предсрочно задълженията по потребителския кредит в размер на 6 210.78 лв.

Безспорно е, че наследниците, приели наследството отговарят за задълженията в него съобразно наследствените си права.Безспорно е за съда, че при условията на чл.32, ал.2 и чл.36, ал.2 СК за задължения, поети за задоволяване нуждите на семейството съпрузите отговарят солидарно, като отделно от горното ищецът е посочена като съдлъжник при условията на чл.121 ЗЗД.

При горната фактическа обстановка, съдът е квалифицирал предявените иски по чл.59 ЗЗД вр.чл.60 ЗН.Задължението по договора за кредит е поето солидарно от двамата съпрузи.В този смисъл, ищецът в производството е

отговаряла за цялото задължение, като след смъртта на съпруга си е погасила предсрочно цялото задължение.

Както съдебната практика, така и доктрината последователно и еднозначно поставят неоснователното обогатяване в групата на извъндоговорните отношения. В обособената група на извъндоговорните задължения, макар и вътрешно нееднородна, имплицитно се съдържа идеята, че към тях не се прилагат принципите и правилата на договорните облигации. Този извод се налага от това, че при неоснователното обогатяване задълженията възникват независимо от това дали са желани и съдържанието им се определя от закона, а не от волята на страните. Или обобщено, с оглед изложеното - като източник на задължения неоснователното обогатяване поражда конкретни правоотношения имащи извъндоговорен, облигационноправен характер. Субективният състав на това правоотношение включва лицето, което е дало нещо без основание и този който е получил облагата. Съдържанието на правоотношението обхваща правото на обеднелия да иска връщане на неоснователното даденото и задължение на обогатилия се да върне неоснователно получената облага. Или субективният и обективен обхват на правоотношението изключва приложението на правилата на договорната отговорност, която се поражда от друг фактически състав, респективно самото облигационно отношение има различно съдържание обусловено от източника му - договорът между страните.

В пълнота, обаче, поставеният правен въпрос съдържа в себе си специфика, която следва да бъде разгледана в контекста на института на неоснователно обогатяване и неговите предпоставки в хипотезата, при която поведението на твърдящия обедняването, фактически го обуславя като правна последица на това поведение. [Законът за задълженията и договорите](#) урежда фактическите състави на неоснователното обогатяване -първият от тях застъпен в [чл. 55 - 58 ЗЗД](#) включва даване и получаване на нещо без основание. Уреденият в [чл. 59 ЗЗД](#) е общ субсидиарен състав. Последователно, както доктрината, така и тълкувателната и формираната по [чл. 290](#) практика на ВКС приема, че основателността на иска по [чл. 59 ЗЗД](#) предполага установеност на следните обстоятелства - увеличаване на имуществото на едно лице за сметка на имуществото на друго лице, липса на друга възможност за защита на обеднелия, обедняването и обогатяването да

произтичат от едни и същ факт или обща група факти като връзката между тях не е причинно - следствена. Неоснователно обогатилият се за сметка на другото дължи да върне само онова, с което се е обогатил, и то само до размера на обедняването, като е дължима по-малката от двете стойности при разлика между тях.

С цитираното вече [ПП ВС № 1/79 г.](#) е разяснен, със задължително за съдилищата тълкуване, посоченият по-горе фактически състав на иска по [чл. 59 ЗЗД](#), чиито елементи следва да бъдат разгледани, в така очертаната тясна хипотеза-„При исковете по [чл. 59, ал. 1 ЗЗД](#) съдилищата правилно изясняват спора с оглед връзката между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника. В много решения обаче тази връзка се окачествява като причинна. Това е неправилно. Обогатяването не е следствие на обедняването, и обратно. Както едното, така и другото са последица на друг факт или на други факти. Поради това по делата за неоснователно обогатяване по [чл. 59 ал. 1 ЗЗД](#) следва да се изяснява дали обедняването на ищеца и обогатяването на ответника произтичат от един общ факт или от обща група факти“.

В конкретния случай, при гореописаната фактическа обстановка, съдът счита, че ищецът в производството не проведе пълно и главно доказване на гореописаните обстоятелства. По делото се установи, че ищецът е изплатила задължението по кредита в качеството си на длъжник. В този смисъл задължението за връщане е било нейно, след смъртта на съпруга ѝ. В този смисъл недоказано е по делото обедняване у ищеца, нито за обогатяване при ответника, нито че произтичат от един общ факт или от обща група факти. При това и при липса на доказателства относно елементите на иска по [чл. 59 ЗЗД](#), съдът намира, че същият е неоснователен и следва да се отхвърли.

При горните изводи и на основание [чл. 78, ал. 3 ГПК](#), ищецът следва да заплати на ответника СТ. ЕМ. В. сумата от 200 лв.-изплатено възнаграждение за осъщественото процесуално представителство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Отхвърля предявените от ИВ. СТ. Ш., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Цар Освободител“ 235, вх.А, ет.7, ап.20 против СТ. ЕМ. В., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Гороцветна“, бл.50, вх.Б, ет.4, ап.16 и ИВ. ЕМ. В., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Гороцветна“, бл.50, вх.Б, ет.4, ап.16 искове по чл.59 ЗЗД за сумите от по 822 лв, представляващи наследствената им част от изплатено предсрочно задължение по договор за кредит на наследодателя им Емил В. Ширипарски.

Осъжда ИВ. СТ. Ш. да заплати на СТ. ЕМ. В. деловодни разноски в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване в 2 седмичен срок от връчването му на страните пред ОС гр.Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____